

ITSENSÄ TUTKIMINEN

Matt. 21:28-31

28. "Miten teistä on? Miehellä oli kaksi poikaa. Hän meni ensimmäisen luo ja sanoi: 'Poikani, mene tänään työhön viinitarhaan'.

29. Tämä vastasi: 'En halua'. Jälkeenpäin hän kuitenkin katui ja meni.

30. Isä meni toisen poikansa luo ja sanoi samoin. Tämä vastasi: 'Minä menen, herra', mutta ei mennytkään.

31. Kumpi näistä kahdesta teki isänsä tahdon?" He vastasivat: "Ensimmäinen." Jeesus sanoi heille: "Totisesti minä sanon teille: publikaanit ja portot menevät ennen teitä Jumalan valtakuntaan.

32. Johannes tuli teidän luoksenne vanhurskauden tietä, mutta te ette uskoneet häntä. Publikaanit ja portot taas uskoivat. Vaikka te sen näitte, te ette edes jälkeenpäin nöyryyneet parannukseen ja uskoneet häntä.

Etsikää Jumalan valtakuntaa

Monen tämän päivän ihmisen uskonnollista ja hengellistä etsintää voitaisiin kuvata ilmaisulla: "Etsii, etsii, vaan ei soisi löytävänsä." Tämä elämänasenne on jopa siinä määrin suosittu, että ihmisiä, jotka väittävät löytäneensä, pidetään jonkinmoisia ylpeyteen ja ylemmyydentuntoon hairautuneina uskonnollisina fanaatikkoina. On muka nöyryyttä, kun ei voi väittääkään vielä löytäneensä.

Jeesus kuitenkin kehottaa: "Etsikää Jumalan valtakuntaa ja Hänen vanhurskauttaan!" Kukaan rehellinen ihminen ei voi lopultakaan tyytyä pelkkään etsintään. Vastauksen on löydettävä. Tätä vastausta Jeesus nimittää Jumalan valtakunnaksi. Mutta tie tähän valtakuntaan ei voi löytyä pelkällä teoreettisen pohdiskelun tasolla. Itse asiassa Jeesuksella ei suostu vastaamaan meidän itsessään ihan oikeisiinkin ja tärkeisiinkin kysymyksiimme, jos ne nousevat vain teoreettisella ja älyllisellä tasolla. Ellemme ole valmiit seuraamaan, noudattamaan Jeesuksen sanaa, emme löydä koskaan perille.

Jumalan valtakunta on Kristuksen omaa hallintaa ihmisen elämässä. Se on rakkauden, ilon ja oikeudenmukaisuuden, totuuden ja armon hallintavaltaa ihmisessä. Se on etuoikeutta saada elää elävän Jumalan yhteydessä, Hänen lapsenaan ja Häntä palvellen. Se on täyteydessään oleva kirkkauden valtakunta taivaassa iankaikkisessa Herran ylistyspalvelussa.

Tie on auki

Tämän päivän vertauksella Jeesus osoittaa, että tie Jumalan valtakuntaan on auki. Jo Johannes kastaja osoitti, miten sinne päästään sisään. Tarvitaan Jumalan totuuden alle taipuminen, parannus, jossa synnit tunnustetaan ja uskotaan Jumalan anteeksiantoon. Kun Jeesus on Sanassaan ja korvillamme kuultavissa muodossa läsnä, tie on helposti löydettävissä. Herran kutsuun voi vastata joko myöntäen tai kieltäen.

Helppo tie houkuttaa

Varsinainen ongelma ei siis ole siinä, että tie Jumalan luo olisi jotenkin epäselvä, vaan siinä, että Jumalan selkeän kutsun saaneet ihmiset eivät halua käytännössä noudattaa sitä. On paljon niitä, joista koko Jumalan valtakunta ei näytä tarjoavan

mitään muuta kuin raskaan peltotyön raadantaa, siis uskonnollisia ponnisteluja arkielämän taakkojen lisäksi. Maailman hovit ja omien mielihalujen mukainen "vapaa" elämä tuntuu paljon houkuttelevammalta.

Mutta kun sitten himojen ja halujen tie on johtanut umpikujaan, ihmissuhteet ovat solmussa ja huvitusta tarjonnut synti onkin ottanut orjakseen, saattaa kysymys Jumalan valtakunnasta nousta uudessa valossa esiin. Jospa kysymys ei olisikaan orjantyöstä, vaan vapautetun iloisesta palvelusta rakastavan Isän yhteydessä. Kun sitten tällainen "siipensä polttanut" ja väärät tiensä tunnustanut on palannut Isänsä luo, tunnustanut syntinsä ja saanut Golgatan kummulla vuodatetun Jeesuksen Kristuksen kalliissa sovintoveressä syntinsä anteeksi, uuden suhteen elävään Jumalaan, lähtö Jumalan valtakunnan työhön ei ole enää "pakkopullaa", vaan se muuttuu etuoikeudeksi saada mennä viinitarhaan palvelemaan toisia ja auttamaan muitakin evankeliumin vapauteen.

Aivouskoiset

Näille elämän syövereissä karille ajaneiden paluu Jumalan valtakuntaan on Jeesuksen opetuksen mukaan selkeästi helpompi kuin niiden, jotka heti alkuun osoittavat mielenkiintoa uskonnollisia kysymyksiä kohtaan ja älyllisellä tasolla näkevät hengellisen elämän arvon ja merkityksen, mutta eivät kuitenkaan ole käytännössä valmiit ottamaan niitä askeleita, jotka veisivät heidät sisälle Jumalan valtakuntaan. He saavat kyllä nähdä paljonkin vaivaa Raamatun ja muun uskonnollisen kirjallisuuden tutkimisessa, he saattavat tuntea teologiset kuviot ja kirkolliset muodot kuin omat sormensa, mutta kaikkea hallitsee vain teoreettinen, älyllinen mielenkiinto, ikään kuin oltaisiin ratkomassa "hengellistä sanaristikkoa". Kun kaikki sanat on löydetty, kun hieno ja kattava teologia on viilattu, sisimmän saattaa täyttää tietty itsetyytyväisyys. Homma on hanskassa.

Kaikkein irvokkainta on se, että näin rakenneltu teologia saattaa vielä täyttää kaikki oikeaoppisuudenkin vaatimus, jos kohta toiset ilakoivat omalla suurella vapaamielisyydellään. Ja kuitenkin sisimmässä ammottaa syvä aukko, jossa ei ole rauhaa, ja jonka voisi vain elävä Jumala täyttää. Näitä ihmisiä vanhat heränneet nimittivät "aivouskoisiksi". Sen vastakohtana on sitten elävä usko, joka ei jää vain teoria tasolle vaan soveltaa kaiken raamatullisen totuuden todelliseen arkielämään.

Teoria ja käytäntö

Aina antiikin ajoista asti länsimaista tieteellistä ajattelua ja kehitystä on siivittänyt jako teorian ja käytännön välillä. On tehty ajatuskokeita teorian tasolla eli luotu hypoteeseja ja käytännössä on sitten testattu hypoteesien toimivuutta ja löydetty uusia ideoita ja taas niitä on testattu. Tieteellinen menetelmä, joka perustuu toistettavissa oleviin kokeisiin ja niistä vedettäviin johtopäätöksiin, pohjautuu pitkälle teorian ja käytännön jaolle.

Mutta kristilliseen uskoon sovellettuna teoria – käytäntö ajattelu on mitä tuhoisinta. Kiusaus samaistukseen akselilla oppi – elämä on todellinen eli teoria samaistetaan oppiin ja käytäntö elämään. Kuitenkin Raamatun ajattelussa sekä oppi että elämä kuuluvat ainoastaan ja vain käytännön alueelle. Raamattu on nimittäin äärimmäisen konkreettinen, käytännöllinen ja kouriintuntuva kaikilla tasoillaan. Jumalan puhe on

aina sellaista, että se koskettaa todellista elämää eikä jää milloinkaan vain ajatusleikin tasolle.

Oppi ei ole Raamatussa teoriaa eli ajatusleikkiä, vaan elämän ja todellisen Jumalan kohtaamisen kuvaamista kielen ja ajattelun tasolla. Elävän Jumalan konkreettinen, mutta myös ymmärrettävä puhe, ja sen elämää muuttava voima ovat Raamatun ytimessä.

Teoria – käytäntö ajattelun tuhoisa vaikutus kristillisyyteen näkyy esimerkiksi seuraavissa asioissa. Raamatussa armo on konkreettinen asia, se edellyttää ja sisältää Jeesuksen ruumiin, sielun ja hengen tuskan Golgatalla ja se kohdistuu ihmisen todella tekemiin ja sanomiin ja laiminlyömiin synteihin tuoden todellisen vapauden ja uuden voiman elää Jumalan valossa. Kun armo siirretään teoreettiselle tasolle, se muuttuu tietynlaiseksi suvaitsevaisuuden periaatteeksi, jonka mukaan ihmisen tulisi hyväksyä ennen kaikkea oma itsensä ja oma pahuutensa sellaisenaan ja mielellään myös muiden pahuus. Mutta koska kukaan ei moisen ideologian mukaan kykene elämään, sitä ei itse asiassa edellytetäkään. Kaikkihan tietävät että kysymys on vain teoriasta ja käytännössä vallitsevat inhimillisen raadollisuuden lainalaisuudet, joita on nyt kuitenkin tämän armoteorian kanssa ehkä hiukan helpompi kestää.

Synti kysymyksessä tapahtuu samanlainen hyppäys. Kun todellisessa elämässä synnillä on konkreettiset nimensä, on ahneutta, varkautta, kateutta, vihaa, haureutta jne, ja kun synti on järkyttävä sitova voima, jota kukaan ei kykene ihmisvoimin murtamaan, siirtyminen teorian tasolle tuo ainakin pienen lohdutuksen. Teoriahan sanoo ihan oikein, että eivät nuo konkreettiset synnit ole varsinainen synti, vaan perisynti, tuo syntiinlankeemuksesta asti ihmisiä riivannut pahuuden valta, mutta jatkaa sitten, että näin ollen on pelkkää farisealaisuutta pyöriskellä konkreettisten syntien kanssa ja perisyntillehän nyt ei mitään mahda. Ja onhan meillä tuo teorian armo, joten ei siitäkään tarvitse niin ihmeitä välittää. Näin teorian tasolle siirretty synti ja teorian tasolle siirretty armo käytännössä turhentavat koko kristillisen uskon.

Tämän päivän kristittyjä lähinnä säälistää noitten vanhojen aikojen kilvoittelijoiden taistelu syntiä vastaan lähes verille asti ja heidän mitä konkreettisin puheensa Jeesuksen kalliista ja pyhästä uhriverestä. ”Eivät polot olleet vielä päässeet evankeliumin vapauteen.” Pelkään pahoin, että todella säälistäviä ovat tämän päivän uskonteoreetikot, jotka eivät koskaan ole päässeet maistamaan Jeesuksen veren voimaa ja konkreettista vapautusta syyllisyydestä ja kouriintuntuvaa vapautusta esim. ahneuden ja katkeruuden vallasta.

Kun teorian armo ei teorian syntisyyteen tehoa, ihmisen todellinen syntisyys ei mihinkään muutu ja ihmisen ahdistuneisuus jää, niin sitten teoriauskon vallassa oleva ihminen alkaa elää aivan omaa käytäntöään. Siihen saadaan sitten aineksia tämän päivän psykologisista ja uususkonnollisista vapauttavista oivalluksista, joilla ahdistusta saadaan jossain määrin lievitetyksi. Raamatun ajallemme aivan liian ahtaista kuvioista päästään vapaaksi, kun on löydetty tuo uusi ihmeellinen ”rakkaus” –aate. Nyt rakkaus ei olekaan enää aikansa, rahansa, voimiensa, työnsä, niin jopa henkensä antamista toisen hyväksi ja toimivaa sotkeutumista niiden ihmisten asioihin, joiden tarpeisiin voi vastata. Tämä uusi ”rakkaus” on sitä, että annetaan toisten olla rauhassa, kunhan eivät meidän rauhaamme häiritse ja hyväksytään kaikki sellainen, mistä itsekin pitää ja

vastustetaan kaikkea sellaista pahaa, mikä on riittävän kaukana, että se ei vaadi mitään kovin käytännöllisiä toimenpiteitä.

Kun synti ja armo elävän Jumalan kohtaamisen dynaamisessa ja konkreettisessa kentässä korvataan teorian armolla ja teorian synnillä, lopputuloksena syntynyt käytännön elämä muodostuu lopulta opiksi, jopa niin tiukaksi, että ollaan valmiit yllättäviin uhrauksiin asti taistelemaan niitä vastaan, jotka eivät tätä elämän raadollisuuden ja suvaitsevaisuuden vapautuksen oppia voi hyväksyä. Hirvittäväntä tämä on silloin, kun se tapahtuu vielä kristinuskon nimissä, niin kuin tänä päivänä omassa maassamme.

Mutta palatkaamme tekstiimme. Jeesus osoittaa siinä, että "publikaanit ja portot" pääsevät sisälle Jumalan valtakuntaan ennen teoreetikkoja ja aivouskoisia. Miten se sitten käytännössä tapahtuu. Siitä lopuksi esimerkki vuosien takaa Japanista Osakan suurkaupungista:

Katoon uskoon tulo

Eräs nuori Katoo -niminen mies, joka oli epätoivoissaan päättänyt hypätä Yodogawa jokeen, pimeään tuloa odotellessaan käveli erään kirkon ohi, jossa oli evankelioimiskokous menossa. Mies oli ollut jo useita vuosia velkakierteessä, joka johtui hänen himojensa orjuudesta. Kokouksen loputtua hän kysyi pastorilta:

- Olen ollut pari päivää töistä poissa ja kiertänyt kaikki mahdolliset paikat, joista saisin lisää rahaa. Mutta kukaan ei enää halua minua auttaa. Eräs velkojistani on uhannut haastaa minut oikeuteen, ellen palauta hänelle rahoja 31. päivään mennessä. Se tietää velkavankeutta. Minulla ei ole paikkaa minne mennä. Mistään ei löydy apua. Siksi päätin tänään lopettaa elämäni tuohon jokeen. Mutta kerroit, että Jeesus tuli pelastamaan kaikki ja kaikenlaiset ihmiset, jotka tulevat Hänen tykönsä, tunnustavat syntinsä ja tekevät parannuksen. Sanat *kaikki ja kaikenlaiset* osuivat sydämeeni. Tarkoittaako se todella myös minunlaistani ihmistä? Voiko tällainen ihminen, joka on joutunut velkojensa vuoksi itsemurhan partaalle pelastua?

Sinä iltana oli puhuttu tekstistä:

"Tulkaa minun luokseni, kaikki työn rasittamat ja raskautetut, niin minä annan teille levon. Ottakaa minun ikeeni päällenne ja oppikaa minusta, sillä minä olen sävyisä ja nöyrä sydämeltä. Niin te saatte levon sielullenne. Minun ikeeni on näet sopiva, ja minun kuormani on kevyt." (Matt. 11:28-39)

- Tarkoitat siis sitä, että kuultuasi tuon Jeesuksen kutsun tässä elämäsi ensimmäisessä kristillisessä tilaisuudessa, haluaisit, että Jeesus ottaisi sinut omakseen ja pelastaisi sinutkin.

- Kyllä, niin toivoisin.

- Siinä tapauksessa Herra Jeesus itse on pysähtynyt tänä iltana kohdallesi, suunnannut katseensa sinuun ja kutsuu sinua: 'Tule luokseni'. Sinulla on, kuule, toivoa.

- Mutta mitä minun oikein pitäisi tehdä? Et kai tarkoita sitä, että voisit lainata minulle esimerkiksi puolet velkasummastani.

Hänelle pelastus tarkoitti yhä rahan saamista tässä ylivoimaisessa tilanteessa.

- Ei minulla ole sellaisia summia. Mutta haluaisin kertoa sinulle jotain erittäin tärkeätä. Vaikeuksiesi syy ei ole rahanpuutteessa. Ansaitset parempaa palkkaa kuin valtaosa ikätovereistasi. Ongelmasi on, että käytät rahasi syntiin. Omassatunnossasi kyllä itsekin tiedät koko ajan tekeväsi pahaa. Omantuntosi ääni on Jumalan muistutusta

siitä, että Hän on puhdas ja pyhä. Olet Jumalan Hengen varoituksista huolimatta jatkanut elämääsi himoissasi. Sen seurauksena velkasi ovat ajaneet sinut nyt umpikujaan. Ellei sydämesi pelastu synnin vallasta, sinulle ei ole mitään apua, vaikka saisit rahaa kuinka paljon tahansa.

- Miten niin?

- Jos olisin niin rikas, että kykenisin maksamaan velkasi, sinä helpottuisit hetkeksi, mutta pian jatkaisit samoissa synneissäsi ja kohta olisit samassa kierteessä. Katoo, sydämesi on muututtava, sinun on uudestisyntyttävä. Sinä kyllä tiedät, että synnin palkka on iankaikkinen kadotus. Jos sydämesi muuttuu niin, että kykenet sanomaan EI kiusauksille ja tovereittesi viettelyksille, niin palkkasi riittää elämiseen ja velkojen maksamiseen. Kuuntele nyt, mitä sinun on tehtävä!

- No, mitä?

- Kaikesta päättäen et ole velkaa vain yhdelle tai kahdelle ihmiselle vaan useammalle. Kuinka monta heitä on?

- Kaksitoista.

- Etkös olekin antanut jokaisen velkojasi ymmärtää, että olet velkaa ainoastaan hänelle. Olet pettänyt heitä, eikö niin?

- Olet oikeassa, mutta jos kertoisin heille totuuden, menettäisin viimeisenkin luottoni.

- Katoo, tulit tänne kuollaksesi tänä iltana. Kun Jeesus tulee elämääsi, saat aloittaa menneisyydellesi kuolleena kokonaan alusta. Käytännössä se merkitsee nyt seuraavaa. Kirjoita ylös kaikkien velkojiesi nimet. Kirjoita milloin ja kuinka paljon kultakin lainasit.

- Miksi?

- Kuuntele nyt loppuun asti. Eroamme kohta, kun ensin rukoilen puolestasi. Mene huomenna ja ylihuomenna kiertämään listan mukaisesti kaikki velkojasi ja tunnusta heille petoksesi. Jumalan edessä on ensin tehtävä parannus, käännyttävä uuteen suuntaan. Koska olet tunnustanut syntisi ja tahdot ne hylätä, saat ne Jeesuksen Golgatan ristillä tapahtuneen kärsimyksen tähden anteeksi. Saat uuden elämän. Mutta myös ihmisiltä sinun on pyydettävä anteeksi. Mene siksi velkojiesi luo, pyydät anteeksi valheesi ja kerrot, kuinka paljon olet eri ihmisiltä lainannut. Kerro, että lopetat viinanjuonnin ja ilotalokäynnit, ja ryhdyt maksamaan takaisin velkojasi siinä järjestyksessä, kuin olet ne lainannut. Pyydä lisää maksuaikaa. Pyydä apua, että voisit alkaa uuden elämän. Oletko valmis tähän?

- Onko se muka mahdollista? Eihän kukaan suostu sellaiseen.

- Kerro vilpittömästi koko tarinasi. Kerro, että olit menossa tekemään itsemurhaa, mutta ohi kulkiessasi poikkesit kristilliseen kirkkoon, kuulit siellä ensi kertaa Jeesuksesta ja teit Jumalan edessä parannuksen. Kerro, että Jeesuksen kanssa haluat aloittaa uuden elämän ja maksaa myös takaisin velkasi korkoineen. Pyydä koko sydämeäsi heiltä kärsivällisyyttä. Jos olet rehellinen, vilpittömyytesi koskettaa heidän sydämiään. Jos et muuten yksin pysty siihen, voin huomenna tulla mukaasi kiertämään velkojasi.

Hetken aikaa Katoo oli vaiti ja sitten hän vastasi hiljaisella äänellä:

- Teen niin kuin sanot. Pastorin ei tarvitse tulla mukaan.

- Tule sitten rukouskokoukseen keskiviikkoiltana.

Pastori panin sitten kätensä Katoon pään päälle, julisti hänelle synnit anteeksi Jeesuksen nimessä ja veressä ja rukoili:

- Jumala! Jeesus on tänään kutsunut luokseen Katoon. Hän on tänä iltana tunnustanut syntinsä ja haluaa lähteä uuteen elämään. Auta häntä rohkeasti kiertämään velkojensa luona pyytämässä anteeksi. Jeesuksen nimessä. Amen.
Sitten Kato lähti.

Parin päivän kuluttua Kato palasi iloa säteillen. Hän oli saanut kaikilta velkojiltaan ystävällisen vastaanoton, koska he tajusivat, että Kato oli nyt todella vilpitön. Hänen elämänsä muuttui. Hänet kastettiin ja hän sai johtaa useita entisiä syntiretkien tovereitaan Jeesuksen luo.

Entä Sinä?

Tie Jumalan valtakuntaan on auki. Kutsu kuuluu Sinullekin. Lähdetkö teoreetikkojen seuraan vai tuletko mukaan tekemään todellista elämän parannusta? Vielä voit palata, jos tähän asti olet kulkenut väärää tietä! Herra itse kutsuu Sinua!